

Forhold vise sig heelt forffjellige fra Forholdene i det øvrige Land; det er vistnok ikke saa sjældent, at man seer Hovedstadens hele store Forffjellighed og hele den store Indflydelse, som den har, deels paa Grund af, at Regjeringen har sit Sæde der, og deels paa Grund af de mange indflydelsesrige Medlemmer, som Hovedstaden besidder. Det er vistnok ikke saa sjældent, at dette hæmmer den frie Udvikling, som vi i det øvrige Land gjøre Fordring paa, og det er meget undskyldeligt. Naar vi saaledes see hen til det Spørgsmaal, som her er under Forhandling, nemlig om Frihed i kirkelig Henseende, hvad er det da, vi kæmpe for at opnaae. Vi kunne ganske vist ikke nær naae den Frihed, som man allerede har i Kjøbenhavn; Forholdet er der saa heelt forffjelligt fra det øvrige Land. Den ærede Landsthingsmand gjorde opmærksom paa, at man i Kjøbenhavn har idetmindste 20 Præster, som man med største Lethed kan søge hen til; det er meget rigtigt, og derfor er der her ingen Trang til Forandring eller fri Udvikling, men hvorledes er Forholdet paa andre Steder? Vi ere stillede saaledes, navnlig i Landdistricterne, at vi undertiden have en heel Mtil til vor egen Præst, og en endnu længere Bei, naar vi ville til en anden Præst. Dette maa tjene til Undskyldning for os, naar vi gjøre større Fordringer, end de ærede Medlemmer fra Hovedstaden i Almindelighed ere villige til at gaae ind paa. Nærværende Lovforslag er efter min Mening et saa stort Gode for den hele store almindelige Befolkning, at vi, hver især, maae gjøre os den største Umage for at komme hinanden imøde og see at faae Noget ud af denne Sag. Jeg vil dermed ikke sige, at vi skulde opgive vor individuelle Mening, men jeg troer ikke, det er rigtigt, at nogen Enkelt stiller sig paa et saa fast Standpunkt, at han vilde finde sig foranlediget til at stemme imod Loven, hvis han ikke kunde faae den saaledes affattet, som han synes absolut bedst om.

Naar jeg nu vender mig til selve det foreliggende Lovforslag, da vil jeg først kaste Diet paa Hovedbestemmelsen i Forslaget og navnlig see, hvilken Ret Lovforslaget vil tillægge Menigheden i Henseende til at vælge en Præst,

og der kan jeg for mit Bedkommende efter al den Overveelse, jeg har havt Leilighed til til at anstille over denne Sag, ikke finde, at Lovforslaget byder Noget, der egentlig kan kaldes et Fremstridt. Herved kommer det naturligtvis an paa, hvilket Standpunkt man staar paa, og hvad man har for Die ved en saadan Foranstaltning, og i saa Henseende siger jeg, at jeg ikke alene har for Die, at Menigheden skal faae den Præst, som den synes bedst om, og som den troer virkelig er meest tjenlig for den, men tillige, at vi ved enhver given Leilighed skulle vække kirkelig Sands, saavidt vi kunne det uden at tilfidsætte andre Formaal. Nu kan jeg for mit Bedkommende ikke fravige den Anskuelse, at, dersom man virkelig anffer, at Menighedens store Fleerhed skal have Interesse for og møde til dette Valg, saa savnes der i Lovforslaget Noget, der saa at sige kunde kalde paa den Enfelte; de maae jo nemlig Alle forud have den Følelse, at det Gnefte, de egentlig ville kunne gjøre, er at fremsætte et Dnsfte. Sa, havde det været i Maret 1830 eller i de Aaringer, at man vilde give den almindelige Befolkning en Leilighed til at fremsætte sine Dnsfter, saa kunde jeg forstaae det; men 20 Aar, efterat vi have faaet vor frie Forfatning, at sige til Foll ved en Leilighed som denne: Vi ansee Eder kun stillede til at faae en Ret til at fremsætte Dnsfter, men ikke til at tage nogen afgjørende Bestemmelse, det kan jeg ikke finde rigtigt. Af disse mine Betragtninger er det jo en Selvfølge, at jeg maa stemme for de Forslag, som jeg anseer for de meest frie, og det er da efter mit Sjøn de Vndringsforslag, som ere stillede af den 4de Landsthingsmand for 2den Kreds (Hægle). Disse Forslag have fundet eenstemmig Modstand fra alle dem, der have omtalt dem, og slet ingen Tilslutning, og det blev tgaar endogsaa anført imod den ærede Landsthingsmand, at saa store Fordringer, som han gjør, vare endnu ikke fremkomne noget andet Sted, idetmindste ikke i Kirkecomissionen. Jeg vil nu gjøre opmærksom paa, at der dog ogsaa er Indskrænkninger i det Vndringsforslag, som den ærede Landsthingsmand har stillet; det tillægger ikke Menighederne en saa